

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3ObdoZ/1/2025
Identifikačné číslo spisu: 1517215423
Dátum vydania rozhodnutia: 26.03.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:1517215423.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovaným 1/ Maxis Group, s. r. o., so sídlom Karpatské námestie 10A, Bratislava, IČO: 47 608 790, 2/ J. L., narodený XX. R. XXXX, bytom Y, A., zastúpený JUDr. Veronika Fröhlich, advokátka, so sídlom Záleská 12, Ivanka pri Dunaji, o zaplatenie 35 000,- eura s príslušenstvom a odmenou zo zmenky, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B5-1CbZm/45/2017, o dovolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. januára 2024 č. k. 1CoZm/9/2021-255, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca má voči žalovanému 2/ n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 29. júna 2020 č. k. 1CbZm/45/2017-214 vo výroku I. rozhodol, že žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 35 000,- eura s úrokom 6 % ročne zo sumy 35 000,- eura od 23. augusta 2017 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 116,67 eura, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pričom táto povinnosť žalovaného 2/ zanikne v rozsahu plnenia, ktoré poskytne žalobcovi žalovaný 1/, na základe platobného rozkazu z 30. novembra 2017 č. k. 1CbZm/45/2017-54. Vo výroku II. súd prvej inštancie rozhodol, že žalobca má voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom táto povinnosť žalovaného 2/ zanikne v rozsahu plnenia, ktoré poskytne žalobcovi žalovaný 1/, na základe platobného rozkazu z 30. novembra 2017 č. k. 1CbZm/45/2017-54.

1.1. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu 1. septembra 2017 domáhal, aby žalovaní spoločne a nerozdielne zaplatili žalobcovi zmenkovú sumu 35 000,- eura so 6 % ročným úrokom od 23. augusta 2017 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 116,67 eura a náhradu trov konania. Svoj nárok žalobca odôvodnil tým, že 13. júla 2015 bola medzi žalobcom a žalovaným 1/ uzatvorená zmluva o financovaní č. KM15071220, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému 1/ kontokorentný úver až do výšky 35 000,- eura s úrokovou sadzbou

predstavujúcou súčet referenčnej úrokovej sadzby Base rate KTK MICROS nezabezpečený vo výške 6,5 % p.a. + marža vo výške 3,10 % p. a. Termín konečnej splatnosti úveru bol zmluvnými stranami dohodnutý na 13. júla 2018. Na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o úvere vystavil žalovaný 1/ v prospech žalobcu dňa 13. júla 2015 vlastnú zmenku, ktorou sa zaviazal zaplatiť 35 000,- eura a žalovaný 2/ sa zaručil za zaplatenie zmenkovej sumy. Pohľadávka žalobcu nebola splnená riadne a včas, žalobca preto po uplynutí výpovednej doby blankozmenku vyplnil. Listom z 2. mája 2017 žalobca vypovedal zmluvu o úvere podľa čl. 3 ods. 3.6 zmluvy o úvere. K doručeniu výpovede žalovanému 1/ prišlo dňa 3. mája 2017, výpovedná lehota začala plynúť 4. mája 2017 a nadobudla účinnosť 3. júna 2017. Zmenka sa podľa žalobcu stala splatnou 22. augusta 2017, avšak v uvedenom termíne sa žiaden zo žalovaných nedostavil do platobného miesta.

1.2. Súd prvej inštancie vydal vo veci platobný rozkaz z 30. novembra 2017 č. k. 1CbZm/45/2017-54, ktorý voči žalovanému 1/ nadobudol právoplatnosť 16. júla 2018. Žalovaný 2/ podal proti platobnému rozkazu včas odpor, preto ho súd prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 2/ zrušil.

1.3. Súd prvej inštancie z prvopisu zmenky, ktorá bola vystavená v Bratislave 13. júla 2015 zistil, že žalovaný 1/ sa zaviazal zaplatiť na rad Sberbank Slovensko, a.s. dňa 22. augusta 2017 zmenkovú sumu 35 000,- eura, bez protestu. Ako avalista sa na zmenku podpísal žalovaný 2/. Na základe zmluvy o zlúčení formou notárskej zápisnice N 310/2017, Nz 17512/2017, NCRI 17884/2017 z 24. mája 2017 sa právnym nástupcom spoločnosti Sberbank Slovensko, a.s. stala Prima banka Slovensko, a.s. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že zmenka bola pôvodne blankozmenkou a zabezpečuje pohľadávky zo Zmluvy o financovaní č. KMI15071220 z 13. júla 2015 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným 1/, ktorej predmetom bolo poskytnutie financovania vo forme kontokorentu do výšky 35 000,- eura. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmenka obsahuje všetky náležitosti predpísané v čl. I § 75 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZZŠ“) a predložením jej prvopisu žalobca preukázal svoje zmenkové práva. Žalovaný 2/ podpísal zmenku ako konateľ v mene vystaviteľa zmenky a súčasne vo svojom mene ako zmenkový ručiteľ. Žalovaný 2/ v písomnom vyjadrení z 22. septembra 2018 uviedol, že zmenka vzbudzuje pochybnosť o pravosti okrem iného z dôvodu, že jeho údajný podpis ako avala sa nezhoduje s jeho podpisom ako konateľa spoločnosti.

1.4. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný 2/ výslovne nepoprel pravosť svojho podpisu na zmenke a zároveň poukázal na skutočnosť, že žalovaný 2/ počas konania poukazoval na zmeny v obchodnej spoločnosti žalovaného 1/, v dôsledku ktorých mal nový konateľ žalovaného 1/ prevziať na seba ručiteľský záväzok zo zmenky. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný 2/ mal vedomosť o tom, že zmenku podpísal ako konateľ žalovaného 1/ a súčasne ako avalista. Súd prvej inštancie preto nepovažoval námietku pravosti zmenky za dôvodnú a táto námietka nebola spôsobilá spochybniť pravosť zmenky. K námietke žalovaného 2/, že 10. februára 2017 žalovaný 2/ previedol obchodný podiel spoločnosti na nového spoločníka a 9. februára 2017 bol odvolaný z funkcie konateľa, súd prvej inštancie uviedol, že podpisom zmenky sa žalovaný 2/ stal samostatným dlžníkom, nezávislým od vystaviteľa zmenky. Na samostatný osobný záväzok žalovaného nemôžu mať žiaden vplyv personálne zmeny v obchodnej spoločnosti vystaviteľa. V konaní zároveň nebola preukázaná existencia dohody so zmenkovým veriteľom o tom, že by tretia osoba prevzala ručiteľský záväzok žalovaného 2/ ako avalistu na zmenke. Vo vzťahu k predloženému čestnému vyhláseniu pána E. B. H., podľa ktorého sa mal spoločne s pánom B. dostaviť na úverový odbor Sberbank Slovensko, a.s., aby spoločne prevzali záväzok ako zmeneční ručitelia za zmenku pôvodne vystavenú pánom L., súd prvej inštancie konštatoval, že čestné vyhlásenie nemá vplyv na zánik záväzku žalovaného 2/ ako avalistu zo zmenky. Prípadné vystavenie novej zmenky, ktorá mala zabezpečovať pohľadávky zo zmluvy o úvere, nespôsobuje zánik inej zmenky ani v prípade, ak úmysel strán bol pôvodnú zmenku nahradiť. Pôvodnú zmenku je potrebné znehodnotiť fyzickým zničením, vrátením vystaviteľovi, alebo preškrtnutím. Pán E. B. H. nepotvrdil, že malo dôjsť k uzavretiu zmluvy o prevzatí zmenkového dlhu, ale len k podpísaniu nových blankozmeniek. V konaní nebola preukázaná existencia písomnej zmluvy o prevzatí zmenkového dlhu. K ďalším námietkam žalovaného 2/ týkajúcich sa znenia čl. 7 písm. b) zmluvy o financovaní súd prvej inštancie uviedol, že avalista na zmenke nie je ručiteľom kauzálneho vzťahu a záväzok avalistu nie je podobný s ručením upraveným v zákone č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Pri námietke žalovaného 2/, že mu nebola doručená zo strany žalobcu výpoveď zmluvy súd prvej inštancie zdôraznil, že nie je zrejmé, aký vplyv by mala skutočnosť nedoručenia výpovede na

výšku zmenkovej sumy.

1.5. Osobitne k námietkam žalovaného 2/, že malo prísť k zániku kauzálnej pohľadávky pripísaním peňažných prostriedkov na účet žalovaného 1/, ktoré žalovaný 2/ preukazoval predloženými fotokópiami SMS správ a výpisu z internetbankingu, súd prvej inštancie konštatoval, že evidencia kreditných položiek na účte, v prospech ktorého bol povolený kontokorentný úver, nepreukazuje, že došlo k plateniu úveru. Tvrdenie žalobcu a doklady, ktoré predložil, neboli zo strany žalovaného 2/ vyvrátené. Žalobca ako majiteľ zmenky zároveň nemá povinnosť preukazovať dôvod zmenky a ani výšku mimozmenkovej pohľadávky, aj keď je zabezpečená zmenkou a ani špecifikovať výpočet zmenkovej sumy. Žalobca ako majiteľ zmenky nebol povinný preukazovať dôvod záväzku podľa § 495 OZ a dôkazné bremeno ohľadom oprávnenosti zmenkových námietok spočívalo v plnej miere na žalovanom. Žalobcovi na preukázanie aktívnej legitímácie v spore stačilo predloženie zmenky bez toho, že by bol žalobca povinný predkladať ďalšie dôkazy k preukázaniu dôvodnosti výšky zmenkovej sumy. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca je riadnym majiteľom a má podľa čl. I § 48 ods. 1 ZZŠ právo postihom žiadať zmenkovú sumu, 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy odo dňa splatnosti zmenky a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 percenta zmenkovej sumy. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) tak, že žalobcovi proti žalovanému 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Na základe odvolania podaného žalovaným 2/ Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 25. januára 2024 č. k. 1CoZm/9/2021-255 vo výroku I. rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a vo výroku II. priznal žalobcovi proti žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

2.1. V odôvodnení rozsudku odvolací súd konštatoval vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a odkázal v plnom rozsahu na závery prijaté súdom prvej inštancie. Odvolací súd ďalej konštatoval, že žalovaný 2/ v odvolaní neuviedol konkrétne odvolacie dôvody, avšak z obsahu odvolania vyplynulo, že žalovaný 2/ nesúhlasil so skutkovými zisteniami súdu a s právnym posúdením veci. Z odvolania podľa odvolacieho súdu zároveň vyplynulo, že žalovaný 2/ potvrdil, že prvopis zmenky vystavený v Bratislave dňa 13. júla 2015 podpísal. Odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie v tom závere, že samotné čestné vyhlásenie nového konateľa žalovaného 1/ E. B. H. nemá vplyv na zánik záväzku žalovaného 2/ ako avalistu zmenky. Žalovaný 2/ nepreukázal ani vystavenie novej zmenky a aj keby k jej vystaveniu prišlo, podľa odvolacieho súdu by táto skutočnosť nemala žiaden vplyv na zánik záväzku žalovaného 2/, pokiaľ žalobca disponuje nepoškodeným prvopisom zmenky, v ktorom nebola preškrtnutá doložka a podpis žalovaného 2/ ako avalistu. Zároveň z čestného vyhlásenia, ako ani zo žiadneho dôkazného prostriedku predloženého žalovaným 2/ nevyplýva, že by prišlo k prevzatíu zmenkového dlhu na základe riadne uzatvorenej zmluvy o prevzatí dlhu v písomnej forme.

2.2. Odvolací súd ďalej poukázal na odvolaciu námietku žalovaného 2/ týkajúcu sa aplikácie § 306 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov v spojení s čl. 7 písm. b) Zmluvy o financovaní č. KM 15071220 z 13. júla 2015 a tou skutočnosťou, že žalobca ako veriteľ nevyzval žalovaného 2/ na plnenie až po výzve na plnenie adresovanej žalovanému 1/, ktorý bol s platením dlhu v omeškaní. Žalobca mal zároveň podľa žalovaného 2/ porušiť jeho právo vedieť o omeškaní s plnením záväzku žalovaného 1/. Odvolací súd k týmto odvolacím námietkam uviedol, že Zmluva o financovaní č. KM15071220 z 13. júla 2015 bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným 1/, preto akékoľvek práva a povinnosti vznikli účastníkom zmluvného vzťahu a nie žalovanému 2/. Z obsahu zmluvy zároveň podľa odvolacieho súdu nebolo možné vyvodiť žiadnu povinnosť žalobcu voči žalovanému 2/. Žalovaný 1/ v predmetnom ustanovení iba udelil žalobcovi súhlas, aby poskytol informácie chránené bankovým tajomstvom v nevyhnutnom rozsahu ručiteľom a iným spoludlžníkom. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval, že zmenečné ručenie je špeciálnym zmenkovoprávnym zabezpečovacím prostriedkom, na základe ktorého sa zmenečný ručiteľ zaväzuje zaplatiť záväzok zo zmenky. Záväzok z titulu avala nesmeruje len voči konkrétnemu zmenkovému dlžníkovi, ale avalista zaisťuje zaplatenie záväzku zo zmenky bez ohľadu na to, za koho sa zaručil. Avalista je samostatný zmenkový dlžník, ktorý zodpovedá za zaplatenie zmenky a pre záväzok avalistu nie je typická ani zásada akcesority a ani zásada subsidiarity tak, ako je to pri ručiteľských záväzkoch podľa civilného práva. Zásada subsidiarity je v zmenkovom práve potlačená úplne tým, že majiteľ

zmenky môže svoj nárok voči avalistovi uplatňovať bez ohľadu na to, či skôr uplatnil svoj nárok voči avalátovi, ako aj tým, že avalista nemôž odvodzovať námietky voči plateniu zmenky od avaláta, ale môže uplatňovať len svoje námietky voči plateniu zmenky. Preto podľa odvolacieho súdu nemohli obstať odvolacie námietky žalovaného 2/ spočívajúce v subsidiarite a akcesorite zmenkového ručenia. K odvolacej námietke žalovaného 2/ týkajúcej sa zániku záväzku žalovaného 1/ pripísaním finančných prostriedkov na účet, čím malo prísť aj k zániku záväzku žalovaného 2/ zo zmenky, odvolací súd uviedol, že z dôkazov predložených v konaní pred súdom prvej inštancie vyplývalo, že úver vedený na účte žalovaného v Sberbank Slovensko, a.s., a to č. ú. XXXXXXXXXXXX bol prevedený do bankového systému Prima banka Slovensko, a.s. ako právneho nástupcu pod rovnakým č. ú. XXXXXXXXXXXX a dňa 21. septembra 2018 bol predmetný úver (záporná čiastka) prenesený na účet č. XXXXXX, čo sa na pôvodnom účte č. XXXXXXXXXXXX muselo zobrazit' ako kreditná (kladná) operácia, t. j. ako pripísanie prostriedkov na účet. Na prenesenom (migrovanom) účte č. XXXXXX sa podľa vyčíslenia a vyhlásenia žalobcu o evidovaní pohľadávky voči žalovanému 1/ stále nachádzala pohľadávka žalobcu voči žalovanému 1/ spolu vo výške 40 280,30 eura s úrokom 12 988,55 eura. Všetky peňažné operácie preukázané žalobcom číselne aj dátumovo zodpovedajú výpisu z internet bankingu, resp. SMS správam predložených žalovaným 2/ a žalobca preukázal, že stále sú ako záväzok evidované na migrovanom účte č. XXXXXX. Tvrdenia žalovaného 2/ o tom, že zo strany žalovaného 1/ prišlo k zaplateniu záväzku nepostačovali. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, správne vyhodnotil vykonané dôkazy, vec správne právne posúdil, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil. Úspešnému žalobcovi priznal odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 2/ dovolanie, ktorým dovolaciemu súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobu zamietne, alternatívne, aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3.1. Dovolací dôvod žalovaný 2/ vymedzil vadou podľa § 420 písm. f) CSP. Žalovaný 2/ namietal v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní, pravosť svojho podpisu ako zmenkového ručiteľa na zmenke, pričom súd prvej inštancie sa touto námietkou v dostatočnej miere nezaoberal a uvedená vada nebola odstránená ani v odvolacom konaní. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje riadne vysporiadanie sa odvolacieho súdu s námietkou žalovaného 2/ ohľadom pravosti podpisu žalovaného 2/ na zmenke. Žalovaný 2/ v rámci svojej procesnej obrany spochybnil platnosť zmenkového ručenia, pričom žalobca nevyvrátil tvrdenie žalovaného 2/ o pravosti podpisu žalovaného 2/ ako zmenkového ručiteľa. Právny predchodca žalobcu bol voči žalovanému 2/ ako fyzickej osobe nedobromyseľný a konal vedome na škodu žalovaného 2/. Žalobca si nespomenul na rokovania ohľadom prevodu obchodného podielu a postúpenia zabezpečenej pohľadávky. Žalobca pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka, žalovaný 2/ má preto v súlade s § 17 ZZŠ možnosť námietok dlžníka, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom.

3.2. Rozhodnutie odvolacieho súdu je podľa dovolateľa nedostatočne a vnútorne rozporne odôvodnené, zároveň nezrozumiteľné a arbitrárne, pričom nesprávnym procesným postupom prišlo k znemožneniu uplatnenia procesných práv žalovaného 2/ v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. K dovolaniu žalovaného 2/ doručil súdu vyjadrenie žalobca. Podľa žalobcu sa súde nižšej inštancie dostatočne zaoberali všetkými vznesenými námietkami žalovaného 2/ a zrozumiteľne sa vysporiadali so všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci. Žalobca zdôraznil, že žalovaný 2/ pred súdom prvej inštancie nevzniesol námietku pravosti podpisu avalistu na zmenke. V podaniach výlučne tvrdil, že zmenka vzbudzuje pochybnosť o jej pravosti, okrem iného z dôvodu, že jeho údajný podpis ako avalistu sa nezhoduje s jeho podpisom ako konateľa spoločnosti. Súd prvej inštancie vo svojom rozsudku uviedol, že žalovaný 2/ pravosť svojho podpisu nepoprel a zároveň žalovaný 2/ mal vedomosť o tom, že zmenku podpísal ako konateľ žalovaného 1/ a aj ako avalista. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že žalovaný 2/ potvrdil, že zmenku 13. júla 2015 podpísal. Súde nižšej inštancie sa preto s touto námietkou žalovaného 2/ dostatočne vysporiadali. Žalobca poukázal aj na

odseky 32. a 33. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, v ktorých odvolací súd zohľadnil aj znenie § 17 ZZŠ. Žalobca navrhuje dovolaciemu súdu dovolanie žalovaného 2/ odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (podľa § 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala strana sporu, zastúpená advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalovaného 2/ je potrebné odmietnuť.

6. Najvyšší súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že uznesením vydaným predsedom najvyššieho súdu 3. apríla 2025 sp. zn. KP 18/2025 bola z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 3ObdoZ/1/2025 vylúčená JUDr. Andrea Sedlačková a predseda najvyššieho súdu súčasne vec vedenú pod sp. zn. 3ObdoZ/1/2025 prideliť JUDr. Gabriele Mederovej ako členke senátu rozhodujúceho v tejto veci. Opatrením č. 8 k Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2025 bola z dôvodu zániku funkcie sudcu JUDr. Gabriela Mederová s účinnosťou od 1. septembra 2025 vypustená zo zoznamu predsedov senátov obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu. V súlade so štvrtou vetou čl. X ods. 3 prvou hlavou všeobecnou časťou Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2025 v znení opatrení č. 1 až 8, „ak ani také zastúpenie nie je možné, predsedu senátu súdneho oddelenia (širšieho súdneho oddelenia), ktorý nie je riadiacim predsedom senátu, zastupuje predseda senátu zastupujúceho súdneho oddelenia (širšieho súdneho oddelenia), ktorý nie je riadiacim predsedom senátu, a to v zostupnom poradí uvedenom v osobitnej časti rozvrhu práce.“ Ďalším predsedom senátu v zostupnom poradí v zastupujúcom senáte 40 bola v čase nadobudnutia účinnosti opatrenia č. 8 k Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2025 Mgr. Soňa Pekarčíková. Najvyšší súd preto vec prejednal a rozhodol v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej.

7. Žalovaný 2/ dovolanie odôvodnil vadou podľa § 420 písm. f) CSP. Odvolací súd mal nesprávnym procesným postupom žalovanému 2/ znemožniť, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd sa podľa dovolateľa nedostatočne vysporiadal s námietkou pravosti podpisu žalovaného 2/ na zmenke a prípadnou aplikáciou čl. I. § 17 ZZŠ vzhľadom na skutočnosť, že žalobca mal konať pri nadobúdaní zmenky vedome na škodu dlžníka. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je podľa dovolateľa nezrozumiteľné, vnútorné rozporné a arbitrárne.

8. Nedostatočná kvalita súdneho rozhodnutia, ktorého odôvodnenie nezodpovedá procesným požiadavkám práva na spravodlivý proces, môže byť predmetom dovolacieho prieskumu v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP (m. m. IV. ÚS 154/2020, IV. ÚS 447/2020, I. ÚS 570/2020). Keď sa konajúci súd rozhodujúci o opravnom prostriedku sporovej strany nevysporiada s právne relevantnou argumentáciou sporovej strany adekvátne a preskúmateľne alebo nekonštatuje irelevantnosť jeho právnej argumentácie, poruší právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (m. m. III. ÚS 402/08, IV. ÚS 279/2018).

9. Najvyšší súd sa v súlade s citovanými závermi zameril na dovolateľom vytýkané nedostatky odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu z pohľadu, či neprišlo k porušeniu práva žalovaného 2/ na spravodlivý proces. Vo vzťahu k dovolacej námietke týkajúcej sa pravosti podpisu žalovaného 2/ ako avalistu na zmenke najvyšší súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, konkrétne odsek 31., kde odvolací súd poukázal na obsah odvolania, v ktorom samotný žalovaný 2/ potvrdil, že prvopis zmenky vystavený v Bratislave dňa 13. júna 2015 podpísal. Najvyšší súd rovnako poukazuje na obsah odvolania žalovaného 2/, v ktorom žalovaný 2/ uviedol, že „v deň uzatvorenia Zmluvy o financovaní žalovaný v 2. rade v prospech žalobcu ako zmenečný ručiteľ podpísal blankozmenku na sumu 35 000 eur“. Žalovaný 2/ ďalej v odvolaní pravosť svojho podpisu na zmenke nenamietal, namietal výlučne vytvorenie novej blankozmenky na nového zmenečného ručiteľa, porušenie povinnosti žalobcu informovať žalovaného 2/ v prípade, ak si dlžník nesplnil svoj splatný záväzok a splnenie záväzku žalovaného 1/ voči žalobcovi.

10. Dovolacie námietky týkajúce sa nevysporiadania sa odvolacieho súdu s námietkami žalovaného 2/ o pravosti jeho podpisu ako avalistu na zmenke sú preto celkom zjavne neopodstatnené. Odvolací súd síce stručne, ale výstižne poukázal na skutočnosť, že sám žalovaný 2/ potvrdil pravosť svojho podpisu na zmenke, pričom zo strany odvolacieho súdu sa ani nevyžadovalo túto argumentáciu podrobnejšie rozvíjať, keď žalovaný 2/ v odvolaní pravosť svojho podpisu na zmenke nenamietal. Žalovaný 2/ tak v dovolaní uplatnil tvrdenie, ktoré nebolo predmetom odvolacieho konania, avšak nie z dôvodu opomenutia zo strany odvolacieho súdu, ale z dôvodu, že také tvrdenie nebolo žalovaným 2/ v odvolacom konaní uplatnené.

11. Dovolateľ ďalej namieta, že žalobca konal vedome na škodu žalovaného 2/, keď ho vedome zaviedol pri nadobúdaní zmenky a odvolací súd sa v rozpore s čl. I. § 17 ZZŠ vôbec nezaoberal možnosťou námietok žalovaného 2/, ktoré sa zakladajú na vlastných vzťahoch žalovaného 2/ k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom. Najvyšší súd k tejto dovolacej námietke žalovaného 2/ konštatuje, že žalovaný 2/ v konaní netvrdil vedomé konanie žalobcu pri nadobúdaní zmenky na škodu dlžníka, ale tvrdil následné nedobromyseľné konanie žalobcu pri vystavení ďalšej blankozmenky žalovaným 1/ prostredníctvom nového konateľa žalovaného 1/, pri ktorom neprišlo k zničeniu pôvodnej blankozmenky alebo jej odovzdaniu žalovanému 2/. Najvyšší súd súčasne poukazuje na skutočnosť, že súd sa kauzálnymi námietkami žalovaného 2/ zaoberal, keď v odsekoch 31. a 33. odôvodnenia rozsudku k odvolacím námietkam žalovaného 2/ uviedol, že žalovaný 2/ v konaní nepreukázal prevzatie zmenkového ručenia novým zmenkovým ručiteľom a nepreukázal ani zánik záväzku splnením. Odvolací súd jedine vo vzťahu k námietke žalovaného 2/ týkajúcej sa chýbajúcej výzvy adresovanej najprv žalovanému 1/ na plnenie a chýbajúcim informovaní žalovaného 2/ o omeškaní s plnením záväzku žalovaného 1/ konštatoval, že zmenkový ručiteľ nemôže odvodzovať svoje námietky voči plateniu zmenky od avaláta, ale môže uplatňovať výlučne svoje námietky proti plateniu zmenky. Najvyšší súd konštatuje, že na uvedený záver by nemala žiaden vplyv ani prípadná aplikácia čl. I. § 17 ZZŠ, ktorá by žalovaného 2/ neoprávňovala uplatňovať voči zmenkovému veriteľovi námietky výlučne patriace avalátovi.

12. Najvyšší súd poukazuje aj na dokazovanie uskutočnené v konaní pred súdom prvej inštancie, počas ktorého sa súd prvej inštancie zaoberal pohybmi na účte žalovaného 1/, ktoré sa mali uskutočniť 21. septembra 2018, k čomu žalobca predložil výpisy z účtu a zaoberal sa aj obsahom čestného vyhlásenia pána E. B. H. Z dokazovania vykonaného v konaní pred súdom prvej inštancie, odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu preto nie je možné dospieť k záveru, že by sa súdy nižšej inštancie námietkami žalovaného 2/ nezaoberali, prípadne, že by sa s nimi dostatočne nevysporiadali.

13. Dovolací súd z uvedených dôvodov konštatuje, že nezistil nedostatky vytýkané dovolateľom v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu. Z dovolania žalovaného 2/ vyplýva všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorá ale prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezakladá. Dovolací súd poukazuje na zmenu argumentácie žalovaného 2/ v dovolaní, kedy žalovaný 2/ najmä novým tvrdením o popretí pravosti podpisu žalovaného 2/ (neuplatneným v odvolacom konaní) mení obsah svojich doterajších námietok, čo ale nepredstavuje dovolený predmet dovolacieho konania. Pokiaľ žalovaný 2/ namietal v dovolaní nezrozumiteľnosť, vnútornú rozpornosť až arbitrárnosť rozsudku odvolacieho súdu, dovolateľ uvedené námietky bližšie nešpicifikoval a dovolací súd ani také vady rozsudku odvolacieho súdu neidentifikoval.

14. Najvyšší súd preto uzatvára, že prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezistil. Dovolanie žalovaného 2/ preto odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

15. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.